

عنوان مقاله:

مقایسه ی خودکارآمدی شیردهی در مادران دارای نوزاد بستری در بخش نوزادان با مادران دارای نوزاد سالم در هفته ی اول، ماه اول و ماه سوم پس از زایمان

محل انتشار:

همایش ملی ارتقا سلامت فرد، خانواده و جامعه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

اکرم فرهادیه - کارشناسی ارشد پرستاری، دانشگاه آزاداسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

مهرنوش روح الهی - دانشجوی کارشناسی مامایی، عضو انجمن علمی مامایی، دانشگاه آزاداسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

فاطمه افضلی - عضو هیات علمی گروه مامایی، مرکز تحقیقات سلامت جامعه، دانشگاه آزاداسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

بهناز ترکان

خلاصه مقاله:

مقدمه بهترین غذا برای همه شیرخواران شیر مادر است. خودکارآمدی شیردهی شامل باور و اطمینان فرد به توانایی خود در انجام رفتارهای بهداشتی از جمله شیردهی انحصاری و موفق میبا شد و عامل قابل اصلاح و بالقوه ای است که می تواند در ارتقای تغذیه با شیر مادر نقش بسیار موثری داشته باشد. با شد ضمن آن که ابزار معتبر و قابل اعتمادی برای شناسایی مادران در معرض خطر است. مطالعه حاضر با هدف مقایسه ی خودکارآمدی شیردهی در مادران دارای نوزاد بستری در بخش نوزادان با مادران دارای نوزاد سالم در هفته ی اول، ماه اول و ماه سوم پس از زایمان انجام شد. روش کار مطالعه حاضر توصیفی است و در بیمارستان عیسی بن مریم (ع) شهر اصفهان انجام شد. تعداد نمونه در هر گروه از مادران دارای نوزاد بستری در بخش نوزادان و مادران دارای نوزاد سالم 49 نفر با توجه به معیارهای ورود به مطالعه در نظر گرفته شد. نمونه گیری به روش دردسترس بود. ابزار گردآوری اطلاعات با استفاده از پرسشنامه دو بخشی اطلاعات بود. پرسشنامه بخش اول، شامل اطلاعات دموگرافیک و بخش دوم، شامل مقیاس کوتاه خودکارآمدی شیردهی دنیس بود. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون تی مستقل، کواریانس و واریانس با تکرار مشاهدات استفاده شد و داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS ویرایش 18 مورد پردازش قرار گرفت. یافته ها دو گروه مادران دارای نوزاد بستری در بخش نوزادان و مادران دارای نوزاد سالم از نظر و ویژگی های جمعیت شناختی، همگن بودند. در هر دو گروه از مادران، میانگین نمره خودکارآمدی شیردهی بالای 5222 بود که نشان میداد مادران در وضعیت مطلوبی قرار داشتند. در گروه دارای نوزاد بستری، اکثر نوزادان به علت زردی بستری شده بودند. میانگین نمره خودکارآمدی شیردهی و وضعیت خودکارآمدی شیردهی مادران در هیچ یک از سه زمان بین دو گروه و در هیچ یک از دو گروه بین زمان های مختلف تفاوت معنادار نداشت (P005). نتیجه گیری در این پژوهش، اگرچه خودکارآمدی شیردهی در دو گروه از مادران در زمان های مختلف پس از زایمان تفاوت معنی داری نداشت ولی میزان خودکارآمدی شیردهی مادران دارای نوزاد بستری در بخش نوزادان، پایین تر از مادران دارای نوزاد سالم بود، که شاید ناشی از شرایط روحی و روانی محیطی مادران به دنبال بستری شدن نوزاد باشد. وضعیت خودکارآمدی شیردهی خوب در گروه مادران دارای نوزاد سالم، در طول سه ماه پس از زایمان نیز کاهش یافته بود که نیاز به تداوم آموزش و حمایت از مادران در زمینه ترویج تغذیه با شیرمادر را مطرح می سازد.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، شیرمادر، نوزاد، بستری شدن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/977702>

